

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: En liden Bibel-Krønike for Børn og Menig-Mand

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "En liden Bibel-Krønike for Børn og Menig-Mand", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 38. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1828_227C-txt-shoot-idm1756.pdf (tilgået 04. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

IV. Josva.

Josva, Nuns Søn, nedstammede fra Joseph og hans Søn Ephraim, og Gud havde befalet Moses at lægge sine Hænder paa hans Hoved, og velsigne ham til sin Efter-Mand i Høvdingskabet for Israels Børn, og da Moses var død, sagde Herren til Josva: lav dig nu til, og gik over Jordan med Folket, til det Land, som Jeg vil give dem, og Jeg vil være med dig, ligesom Jeg var med Moses, saa vær du kun frimodig, der skal Ingen kunne staae sig imod dig, alle dine Leve-Dage!

Saa gik da Josva over Jordans Flod 39med alt Folket, og Vandet adskildte sig for dem, lige som i det røde Hav, saa de kom tørskoede over, til et Tegn, at Herren vilde være med Josva, lige som han var med Moses.

Det var ugudelige Folk som boede i Canaans Land, og Herren havde sparet dem længe, men da de ikke vilde forbedre sig, saa havde Herren nu besluttet at udrydde dem, og at give Israeliterne Landet, og til et Tegn, at det var Herren selv, som indtog Landet, befalede Han, at den første Stad de kom til, hvis Navn var Jericho, skulde de kun gaae tause omkring i sex Dage, og paa den syvende Dag lade Præsterne blæse i deres Horn, saa skulde Murene styrte!

Det skedte, og der faldt stor Forskrækkelse over Landets Indbyggere, da de hørde, hvordan Jehovah streed for sit Folk, og de Konger, som vovede at drage Sværd imod Josva, de faldt, og han indtog mange faste Stæder, og Saameget af Landet, som Folket kunde bebygge, og uddeelde det imellem Stammerne og deres Slægter, til evig Arv og Eie. Og det skedte efter mange Aar, der Herren havde skaffet Israel Rolighed for alle deres Fiender trindt omkring, og Josva var gammel af Aars Tal, da forsamlede Josva alt Folket, og han kom alle Herrens store og underlige Gjerninger ihu, dem, som Han havde gjort, fra den 40Time, der Han kaldte ad Abraham sin Tjener paa hin Side Floden, og lod ham omvanke i Canaans Land, indtil denne Dag, da Herren havde gjort sin Tjeners Abrahams Sæd mangfoldig og stærk, og indført dem i det forjættede Land til at eie det. Og Josva sagde til de Ældste og Øversterne blandt Folket: saa værer nu frimodige til at holde og gjøre alt det, som er skrevet i Moses Lovbog, at I ikke vige derfra til høire eller venstre Side; da skal een Mand af eder forfølge Tusinde, thi Herren eders Gud, Han er den, som strider for eder. Men dersom I vende tilbage, og hænge ved disse øvrige Hedninger, og I gjøre Svogerskab med dem og holde Omgængelse med dem, da skal I visseligen vide, at Herren eders Gud skal ikke fremdeles fordrive disse Folk fra at være for eders Ansigt, men de skal blive Eder til en Strikke og til en Snare og til en Svøbe paa eders Sider, og til Torne i eders Øine, indtil I omkomme af dette det gode Land, som Herren eders Gud haver givet eder. Og Josva sagde til Folkets Menighed: saa frygter nu Herren, og tjener Ham i Fuldkommenhed og Sandhed; eller, om det mishager eder, at tjene Jehovah, saa udvælger i Dag, hvilke Guder I vil tjene, jeg og mit Huus vi vil tjene Herren. Da svarede alt Folket 41og sagde: det skal være langt fra os at forlade Herren, til at tjene fremmede Guder, thi Jehovah, vor Gud, Han er den, som opførde os og vore Fædre af Ægypti Land, af Trældommens Huus, og som haver gjort disse store Tegn for vore Øine, og bevarede os, paa al den Vei, hvorpaa vi gik, og blandt alle de Folk, som vi have gaaet midt igjennem. Saa tjende Israel Herren, saalænge Josva levede, og saalænge de Ældste levede, som levede længe efter Josva, og som vidste al Herrens Gjerning, som Han havde gjort imod Israel. Jos. 1-6. 23. 24.